

5177 8. Mars 1897: 3. Beh. af Forslag til Lov om Statstog. 5178

Slotth: Ved denne Sags første Behandling udtalte jeg, at det ikke for mig saa meget som an paa, om Loven indeholdt lidt mere eller mindre strenge Bestemmelser, som det som an paa den Land, hvori Loven blev ført ind i Praksis, idet jeg nemlig gik ud fra, at alt, hvad der virkelig vedrører Sikkerhedstjenesten og Ordensbestemmelser, vilde dette Ting ikke kunne nægte at gaa med til, idet jeg antager, at Tinget ikke vilde paatage sig noget Ansvar i saa Henseende. Nu er Lovforslaget jo blevet noget forandret, men ogsaa over for det foreliggende Forslag har jeg det samme Syn. Hvis Loven ikke benyttes ud fra det Synspunkt, at Sikkerhedstjenesten er Nr. 1, men at Jærnbanerne samtidig ere en Forretning, hvor det gælder om at behandle sine Kunder saa godt som muligt og lægge saa faa Hindringer i Vejen for dem som muligt, vil Loven ogsaa i sin nuværende Skikkelse lægge Hindringer i Vejen for Befolkningen, navnlig paa Stationerne. Jeg tillod mig ved første Behandling at nævne et bestemt Tilfælde ved en Landstation i Sylland. Jeg havde egentlig troet, at Udvalget vilde have taget en lille Smule Hensyn til disse Udtalelser, men det er endt med at lade Formanden for Udvalget sige nogle Ord til Ministeren nu ved Sagens tredjete Behandling. Der er siden den Tid kommet en Brevværing til den højtærede Minister fra over 300 Beboere om Forholdet ved denne Station, og den højtærede Minister har lovet at lade Sagen undersøge, saa jeg skal ikke komme ind paa det i Dag eller foregribe Ministerens Undersøgelse i saa Henseende. Men der er et andet Forhold ikke langt derfra, som jeg blot vil tillade mig at nævne, for at vise, at selv Forslagets § 1 rummer adskillige Ulemper for Befolkningen, hvis det ikke benyttes i den rette Mand. Det er Forholdene ved Viborg Station, der hører under samme Baneingeniør som Rødkærøbro Station. Det er maasse ikke alle i Tinget bekendt, at denne Stations Beliggenhed er noget uheldig, idet der er en meget lang Omvej til Godspladsen, Læssepladene, Kreaturfoldene og den Slags Ting. Naar derfor Forretningssfolkene have modtaget deres Kreaturer og Svin og skulle over paa Stationen for at faa dem ekspederede, ere de gaaede over Sporene og ere af den Grund

blevne multerede, fordi de ikke ere gaaede den Omvej, man har henbist dem til, men denne Omvej er ca. 4,000 Fod lang. Enhver vil vistnok indrømme, at den Slags Ting kun er Chitane og i og for sig intet har at gøre med Sikkerhedstjenesten, og de ville, hvis de gennemføres i stor Stil, forville saa store Ulemper, at Befolkningen næsten ikke kan benytte Stationen. Heldigvis er der blevet en saa stærk Opinion mod den Slags Ting, at jeg for Resten tror, at det har tabt sig. Samtidig vil jeg sige, at jeg er aldeles overbevist om, at Stationsforstanderen paa Bladsen ikke har noget med dette at gøre. Jeg har haft meget at gøre i Viborg, ogsaa under den nuværende Forstander, og er aldeles overbevist om, at han ogsaa naar det gælder Baretagelsen af Publikums Interesser, staar som et Mønster for Stationsforstandere, men det er Baneledelsen, der bærer Ansvaret, og da begge de to Stationer hører under samme Baneledelse, forekommer det mig, at det i alt Fald er naturligt at antage, at det er vedkommende Baneingeniør, der af misforstaaet Overhastrakt sin Virksomhed ind paa Stationernes Omraade paa en saadan Maade, at det næsten er umuligt for Befolkningen at have med Stationerne at gøre. Det er den Slags Ting, som jeg ikke tror, man har ment skulde gøres gældende, hverken fra den overordnede Ledelses eller Tingets Side, naar vi stemme for dette Forslag. Tværtimod er det mit Haab, naar jeg stemmer for dette Forslag, at den overordnede Ledelse først og fremmest vil have Øjet aabent for Sifringen, men heller ikke glemme, at Jærnbanerne væsentlig ere en Forretning, hvorom det gælder ikke at skabe flere Ulemper for Befolkningen end absolut nødvendigt for Sikkerhedstjenestens Skyld. Med disse Ord, som jeg haaber ville finde et velbilligt Øre hos den højtærede Minister, og under den Forudsætning, at man altid vil have Øjet aabent for at skabe saa faa Ulemper som muligt, stemmer jeg for Forslaget.

Ordføreren (Veth = Espensen): Jeg kan takke den ærede Minister for den Maade, hvorpaa han har taget imod Forslaget og da ogsaa mod Undringen under Nr. 6 til § 3. Den højtærede Minister sagde ganske vist, at han hellere vilde have Paragraffen,